

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Ø-mærk din kommune : Kommune- og amtsrådsvalg 18. november 1997

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1997

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Ø-mærk din kommune : Kommune- og amtsrådsvalg 18. november 1997

Indhold

Hvad er Enhedslisten?	1
Hvor opstiller Enhedslisten?.....	1
Staten og kommunerne	
Hvor kommer pengene fra?	2
<i>Højere kommuneskat – nej trak!?</i>	2
<i>Øgede bloktilskud?</i>	2
Demokrati i kommunerne.....	3
<i>Det lokale politiske demokrati</i>	
<i>har det mange steder ikke godt</i>	4
Beskæftigelse, aktivering eller rigtigt arbejde.....	4
Trafik og miljø skal være den røde tråd	5
Daginstitutioner	7
Gode skoler og uddannelsesmuligheder.....	7
Gymnasier og HF.....	8
De uønskede – Kommunerne og boligpolitikken.....	9
Integration	10
Ældre.....	10
Hva' med kulturen?.....	11
Sundhedsvæsenet skal gøres rask.....	11
Røde besparelser: Kan Enhedslisten indgå budgetforlig?... ..	12

Hvad er Enhedslisten?

Enhedslisten – de rød-grønne er et græsrodsparti, der ønsker at samle alle ægte røde og grønne kræfter. Vi arbejder for et socialistisk samfund i Danmark og internationalt. For os er demokrati, økologi, solidaritet og fællesskab grundlæggende i socialismen.

Enhedslisten har nu godt 1500 medlemmer organiseret i ca. 50 lokalafdelinger landet over. Antallet af medlemmer er steget væsentligt år for år. Vi er et græsrodsparti, fordi vi gerne vil arbejde med og for andre aktive og progressive græsroddere, og fordi vi er organiseret, så det er let og ubesværet at komme til at arbejde i Enhedslisten. F.eks. er vores udvalg åbne for alle interesserede. Man behøver ikke at være medlem af Enhedslisten.

Vores lokalafdelinger er selvstændige i forhold til

landsorganisationen. Det betyder ved kommune- og amtsrådsvalgene, at det er de enkelte lokale afdelinger, der suverænt træffer alle beslutninger om hvilken politik der skal føres, kandidatopstilling, valgteknisk samarbejde og meget mere.

Hvor opstiller Enhedslisten?

Ved sidste kommunevalg – i 1993 – opstillede vi som Enhedsliste i 21 kommuner og 10 amter. Desuden indgik

Enhedsliste-medlemmer i en række tværsocialistiske opstillinger med forskellige bogstaver i andre kommuner. I tabellen ses det, at ca. halvdelen af landets vælgere har mulighed for at stemme på Enhedslisten eller en anden liste til venstre for SF ved kommunevalget.

Denne gang bliver der Enhedsliste-opstillinger i langt flere kommuner – og vi opstiller i alle 14 amter.

Antal kommuner med opstilling på lister til venstre for SF i 1993 og 1997.

Liste	1993	1997	Andel af vælgere, der kan stemme på Ø mv.
Enhedslisten, liste Ø	21	36	41%
Tværsocialistiske lister, T-lister	13	10	5%
Andre tværsocialistiske lister (OHLIÅ)	8	7	4%
I alt til venstre for SF	42	52	50%

Ved redaktionens slutning (20/9-97) var der truffet beslutning om Enhedsliste-opstillinger i følgende kommuner:

København, Frederiksberg, Ballerup, Gentofte, Gladsaxe, Herlev, Albertslund, Lyngby-Tårnbæk, Rødovre, Ishøj, Allerød, Fredensborg-Humblebæk, Helsingør, Roskilde, Holbæk, Skælskør, Næstved, Vordingborg, Nykøbing Falster, Odense, Svendborg, Haderslev, Tønder, Esbjerg, Ribe, Fredericia, Horsens, Århus, Grenå, Skanderborg, Silkeborg, Hadsund, Frederikshavn, Hjørring, Ålborg.

Dertil kommer tværsocialistiske lister i bl.a.:

Brøndby, Hvidovre, Tårnby, Hillerød, Hvalsø, Haslev, Ringsted, Slagelse, Fakse, Egebjerg, Rudkøbing, Fåborg, Vejle, Hinnerup, Randers, Odder.

Staten og Kommunerne:

Hvor kommer pengene fra?

Kommunerne og amterne står for mange opgaver, som er vigtige for almindelige mennesker. Det drejer sig bl.a. om:

- at der er daginstitutionspadser af tilstrækkeligt omfang og af en god kvalitet,
- at der er ordentlige forhold og udviklingsmuligheder i folkeskolen,
- at mennesker, der har brug for bistandshjælp og andre ydelser, behandles ordentligt,
- at der er tilstrækkelig hjemmehjælp til de ældre,
- at vi kan være trygge ved den hjælp, vi kan få hos læger og på hospitalet,
- at der føres en ansvarlig miljøpolitik, hvor ressourceforbruget nedsættes drastisk og de forskellige økologiske kredsløb genetableres. Miljøtilsynet med virksomhederne hører også i hovedsagen under kommunerne.

De to absolut største indtægtskilder til at finansiere alt dette er: Kommuneskatten og bloktilskud fra staten.

Højere kommuneskat – nej tak!?

Enhedslisten er generelt imod stigninger i kommune- og amtsskatten. Det er en asocial måde at få penge ind på. Det er det fordi:

- En stigning i kommuneskatten på fx. 1% rammer de små indtægter hårdere end de store. Det er ganske vist samme %-del af indkomsten, men det går ud over madbudgettet for de fattigste, mens det måske er den anden bil der diskuteres, hos de mere velstillede.

- De mest velstillede har også de bedste muligheder for at arrangere sig med øgede skattemæssige fradrag, og således sno sig udenom skattestigningen.

- På grund af reglerne om det skrå skatteloft rammes personer med en bruttoindkomst over ca. 240.000 kr. slet ikke – de får en tilsvarende skatterabat på statsskatten.

Man kan derimod betragte øget grundskyld (beskatning af jordværdier) som et acceptabelt alternativ til stigninger i

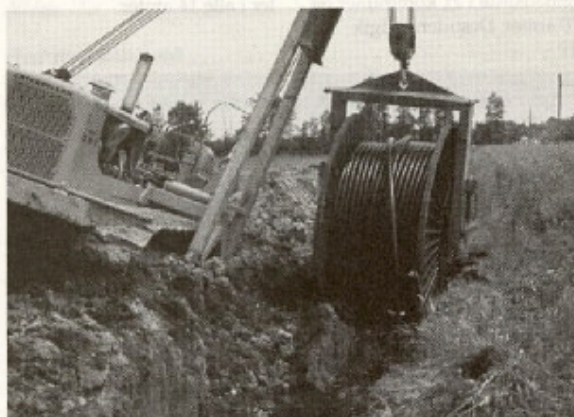
den kommunale indkomstskat. Ved en øget grundskyld er det trods alt de, der har de største arealer, der kommer til at betale mest, ligesom erhvervsområder også kommer til at bidrage til fællesskabet.

Brugerbetaling er langt mere asocial end skattefinansiering. Ved øget brugerbetaling, højere gebyrer ved for sen betaling og meget andet, er der tale om et fast beløb, der skal betales af alle uanset hvor godt man har råd. Enhedslisten vender sig principielt mod brugerbetaling.

Øgede bloktilskud?

Det er Enhedslistens opfattelse, at man skal finde pengene der, hvor de er. Dvs. ved erhvervsbeskatning, ved aftrapning af rentefradragsretten, ved øget beskatning af de rigeste, ved øget beskatning eller nationalisering af nordsoolen, ved nedskæringer inden for militæret mv.

Det er først og fremmest staten, der har mulighed for at sikre disse indtægter. Derfor må vi kræve, at staten skaffer pengene til et ordentligt ser-

Enhedslisten – de rød-grønne

viceniveau og tilstrækkeligt høje sociale ydelser i kommunerne.

Bloktilskudsordningen er imidlertid ikke tilstrækkeligt til at sikre, at det sker. Mange kommuner skraber blot penge sammen, uden at de forsøger at sikre en ordentlig service.

Derfor ønsker Enhedslisten, at der indføres en række lov-sikrede – og statsfinansierede – minimumsrettigheder for borgerne i alle kommuner, så der er sikkerhed for at statstilskudet bruges til formålet.

I princippet bør alle kommuner og amter have økonomisk mulighed for at give borgerne den samme service uanset indkomstgrundlag. Udligningsordningerne skal ændres, så de sikrer en sådan omfordeling.

I foråret 1995 gennemførte Enhedslisten sammen med SF og regeringen en reform af udligningsordningerne, således at der blev overført betydelige beløb fra de rigere til de fattigste kommuner. Så længe Hørsholm kommune har en skatteprocent på kun 16%, kan vi roligt gå videre ad den vej.

Demokrati i kommunerne

Demokrati skal der kæmpes for, også i kommuner og amter.

Når den offentlige sektor i disse år er under pres fra de borgerlige krav om udlicitering og privatisering, så er det fordi kommunerne ikke har noget demokratisk styringsprincip at sætte op over for markedskræfterne. De kommunale administratører og politiske ledelser tænker i management og tror, at det offentlige i hovedsagen skal fungere på markedsvilkår. Skolerne skal ikke mere ledes af en skolekommission, men af nogle skolebestyrelser og skolerne skal have »profil« og konkurrere indbyrdes på et frit marked om eleverne. Ganske som hvis det var leverpostej, der skulle produceres.

Derfor er der ingen modstandskraft mod ønsker om at privatisere store dele af den kommunale aktivitet. Alt handler om påstået økonomisk

effektivitet – selvom det naturligvis bliver dyrere eller dårligere for brugerne eller de ansatte, hvis privat kapital også skal have et overskud ud af fx. rengøring, renovation og børnepasning. Og selvom privatisering betyder endnu mindre demokratisk kontrol.

Enhedslisten mener, at den offentlige sektor skal være i hænderne på brugere, ansatte og folkevalgte.

Demokratiske ledelser, hvor magten gives til repræsentanter for de, der har størst interesse i den pågældende aktivitet, er det bedste forsvar for den offentlige sektor. Dvs. at skoler skal styres af lærere, elever og forældre – at disse skal gives reel kompetence på alle områder, der vedrører skolerne. At økologiske råd skal have indsigt med og indflydelse på administrationen af miljøtilsynet.

Når mange aktiviteter i disse år udskilles i særlige

Enhedslisten fremsætter her i efteråret 1997 beslutningsforslag i folketinget under overskriften »styrk demokratiet i kommunerne«. Forslaget omfatter bl.a.:

- at der skal indføres en demokratisk formålsparagraf i den kommunale styrelseslov – bl.a. for at modvirke privatisering og andre indskrænkninger af det demokratiske råderum,
- at lov om offentlighed i forvaltningen også skal gælde for selskaber, som amter og kommuner involverer sig i,
- at de offentlige ansattes ytringsfrihed sikres,
- at der indføres mulighed for at kræve nyvalg til kommunalbestyrelser og amtsråd,
- at tilsynsrådene styrkes og gøres mere uafhængige,
- at kommunalbestyrelsesmedlemmernes arbejdsvilkår gøres bedre.

Forslaget kan rekvireres på Enhedslistens sekretariat.

afdelinger, eller såkaldte netto-bevillingsområder, så er der ikke tale om nogen form for demokratisering. I disse tilfælde flyttes magten blot fra kommunalbestyrelsen, der trods alt er folkevalgt, til lederne på de forskellige områder.

Efter Enhedslistens opfattelse skal en sådan decentralisering kun ske, hvis der samtidig etableres demokratisk sammensatte ledelser, hvor brugere og ansatte indgår.

Det lokale politiske demokrati har det mange steder ikke godt

Selve den politiske proces er ved at sande til i kedsomhed og bureaukrati. Almindelige mennesker kan ikke se, hvordan de kan påvirke tingene.

Oftentimes er kommunalbestyrelsesmøderne præget af ringe offentlig interesse og ringe fremmøde, ringe diskussionslyst og kedelig gruppedisciplin, hvor kun udvalgte ordførere tager ordet. Oftentimes gæben de søvnt og kedeligt! Desuden behandles de tilhørere og spørgere, der trods alt møder op, ikke alt for godt. De må overvære et ustruktureret, mange timer langt møde med meget langt mellem de interessante sager.

Her kan Enhedslisten gøre en stor forskel. Alene vores tilstedeværelse som levende opposition er med til at sikre, at der overhovedet er en politisk debat og offentlighed omkring de vigtigste kommunale afgørelser og beslutninger.

Desuden kan vi lokalt og på landsplan stille en række forslag, der kan udvikle det lokale demokrati.

Beskæftigelse, aktivering eller rigtigt arbejde

Arbejdsløsheden er en ulykke for de fleste af de, den går ud over. Men arbejdsløsheden er også på mange måder absurd. Selvom Lykketoft svinger derudad med opsvinget, er der næsten en uændret stor andel af befolkningen, der holdes udenfor arbejdsmarkedet.

Samtidig skrider mange af de traditionelle kommunale og amtslige opgaver på mere personale: Det gælder hjemmehjælp, så der kan blive tid til at løse praktiske opgaver og til den mest elementære sociale kontakt.

Det gælder vores daginstitutioner, hvor der er så mange børn og så få voksne, at det kniber med tid til omsorg og basal voksenkontakt.

Det gælder mange skoler,

hvor klassekvotienterne er alt for høje.

Dertil kommer de mange nye uløste samfundsvigtige opgaver: Der bør igangsættes kommunal produktion inden for miljø og genbrug. For at fremme økologiske løsninger. For at sikre at den viden, der oparbejdes, ikke betales af almindelige mennesker gennem skat og afgifter, og dernæst blot kapitaliseres af private firmaer. Og for at styrke den offentlige demokratisk styrede del af samfundsøkonomien.

Enhedslisten er modstander af tvangsaktivering af bi-standsklienter, og vi er modstandere af puljejob, fordi vi ønsker rigtigt arbejde til rigtig løn. Vi er modstandere af

I Folketinget har Enhedslisten stillet forslag om »jobbank«

For at sikre rigtigt arbejde til arbejdsløse oprettes en jobbank, hvor kommuner, amter og statslige institutioner og non-profitorganisationer kan søge om tilskud til ansættelse til at løse et bestemt formål. Tilskuddet svarer til max. dagpenge og aftrappes afhængigt af formålet og beskæftigelsen inden for området. Et krav er, at stillingerne oprettes på helt normale vilkår og besættes med ledige, der har været ledige i mindst 2 år.

Via jobbanken kan der

f.eks. gives støtte til:

- udvidelse af den kommunale hjemmehjælp,
- igangsættelse af forsøg med økologisk produktion,
- støtte til jobrotation ved efteruddannelse af de fastansatte,
- aftaler om nedsat arbejdstid på områder, hvor der i dag er en kraftig nedslidning,
- projekter, der sikrer beskæftigelse til folk med nedsat arbejdssevne.

Konkrete forslag til kommunal produktion:

- produktion af økologisk maling og lak,
- økologisk grøntsagsproduktion,
- tagdyrkning af økologiske tomater,
- produktion af økologiske non-food-råvarer og produkter,
- økologisk vaskeri,
- el-spareprojekter,
- etablering af jordoprensningsevne, effektivitet,
- rådgivende ingeniørfirma, der oparbejder viden på miljøområdet,
- økologisk supermarked og indkøbscentral/engrosvirksomhed.

kassetænkning, hvor kommuner presses til at starte nye aktiviteter som forskellige former for beskæftigelsesprojekter – fordi det er billigst for kommunekassen.

Men når der, mod Enhedslistens stemmer, oprettes puljefjobs alligevel, så er det også vores opgave at søge at gøre dem så gode som muligt for de mennesker, der skal leve med dem.

Det må være et krav at der, når der skal findes et puljefjob til en arbejdsløs, lægges afgørende vægt på personlige ønsker og behov. Desuden skal der være relevante tilbud om uddannelsesforløb, og efter puljefjobbet skal der garanteres rigtigt arbejde med mulighed for optjening af dagpengere.

Enhedslisten – de rød-grønne

Trafik og miljø skal være den røde tråd

Alle landets kommuner og amter burde have som mål, evt. i samarbejde med andre kommuner og amter, at blive økologisk bæredygtige. Det er udfordringen – og visionen. Dette vil indebære:

- at kommunen udnytter alle muligheder, for at reducere det samlede energiforbrug til el og varme i husstande, erhverv og kommunale institutioner så meget, at det kan dækkes af vedvarende energikilder, som vindmøller og solfangere/solceller.

I Århus har Enhedslisten stillet forslag om at undlade at opføre et primært kulfyret kraft-varmeværk til 1,3 mia kr. og i stedet satse på varmebesparende foranstaltninger. 960 mio kr. til efterisolering kan erstatte en tilsvarende kapacitet.

I København har Enhedslisten presset på for opstilling af et nyt stort projekt med havbaserede vindmøller.

- at det samlede vandforbrug i kommunen – eller bredere – reduceres til et niveau, der kan dækkes af grundvandsdannelsen.
- at al forurening af jorden oprenses, og ny forurening fra industri og landbrug forebygges.
- at alle kommunale arealer, private haver og erhvervsområder omlægges til økologisk drift; herunder naturlig-

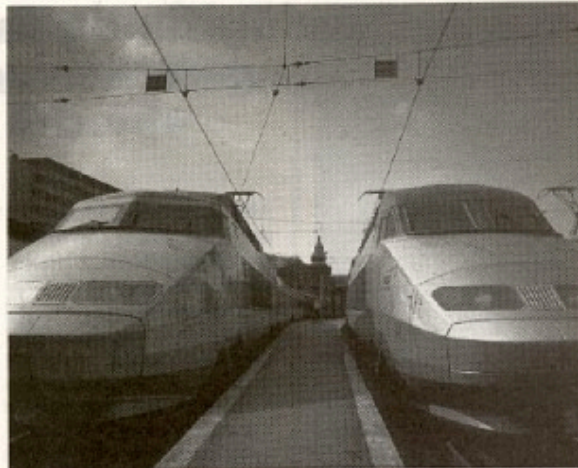
I Hillerød har Tvær-socialistisk liste fået gennemført forslag om et beskæftigelsesprojekt med etablering af faskiner til nedslivning af regnvand, så der dannes mere grundvand.

vis at brug af sprøjtemidler og kunstgødning stoppes.

- at alle private og offentlige indkøb omlægges til økologiske varer.
- at alle ny- og ombygninger etableres som økologisk byggeri.
- at al transport omlægges fra privatbiler/taxa og varevogne til cykeltrafik, kollektiv trafik og el-biler.
- at alt affald genbruges, i stedet for som nu, hvor hovedparten sendes til forbrænding eller anbringes på en losseplads.
- at næringskredsløbet genoprettes, således at den menneskelige urin og husholdningernes organiske affald, samt næringsstoffer fra in-

I Albertslund stillede Enhedslisten allerede i 1993 forslag om at kommunen gik over til økologisk kost i alle sammenhænge. Nu er det gennemført i daginstitutioner.

I Finanslov '97 fik Enhedslisten afsat forskellige midler som kommuner kan søge til fx. økologisk indkøbspolitik, byøkologi og herunder økologisk spildevandsbehandling.

I Albertslund har Enhedslisten fået vedtaget et forslag om registrering af potentielle giftgrunde og dermed fået igangsat en proces, hvor der årligt undersøges en række potentielt forurenede grunde, der så kan oprensnes.

dustriens affald, føres tilbage til landbruget i stedet for som nu – med store omkostninger – at blive ført via kloakledninger til store centrale rensningsanlæg, hvor næringsindholdet generelt destrueres i forbrændingsanlæg.

- at al produktion i kommunen er økologisk produktion af økologiske varer.

I en bydel i Göteborg er der etableret separationstoiletter i en ganske almindelig boligblok. Urinen føres ud i tanke i jorden, der så med nogle måneders mellemrum tømmes og køres ud til landmænd i omegnen.

Skal den økologiske by eller kommune etableres, kræver det naturligvis, at det er alle aktiviteter i kommunens geografiske område, der omlægges på denne måde.

Vi kender endnu ingen kommune, der har sat sig disse mål. Men mange har udarbejdet Agenda 21-planer eller andre miljøhandlingsplaner og er startet med forskellige tiltag, der peger i den rigtige retning.

På mange områder er kommunerne magtesløse. Produktionen og dens indhold besluttet andre steder, ligesom kommunerne heller ikke kan ændre lovgivningen.

Enhedslisten i København er ved at udarbejde et detaljeret forslag til indførelse af bompenge.

Men kommunerne kan træffe beslutninger om sine egne aktiviteter. Derfor kan man starte med at udarbejde forslag og stille krav i økologisk retning til kommunens egne aktiviteter og de forskellige ordninger. (fx. renovation,) som kommunen er involveret i. Ligesom man også kan vægte andre forhold end bare prisen ved valg af leverandører.

Daginstitutioner

Der skal være daginstitutionspladser nok. At forældre ikke kan få passet deres børn og dermed måske risikerer deres arbejde p.g.a. ventelister, er helt uacceptabelt. Men det er naturligvis ikke det eneste problem. Mange kommuner har afskaffet ventelister ved at presse så mange børn ind i den enkelte børnegruppe og daginstitution, at forholdene bliver helt utålelige for børn og ansatte.

Enhedslisten ønsker minimumsregler for børns vilkår i vores daginstitutioner, således at børnene sikres nogle gode fysiske rammer såvel som tilstrækkelig voksenkontakt og et pædagogisk udfordrende miljø.

Vi er betænkelige ved kvaliteten i dagplejetilbudene, ligesom løn- og arbejdsforhol-

dene er for dårlige. Som minimum bør der etableres daginstitutionspladser, så forældrene har et reelt frit valg mellem dagpleje og daginstitution.

Det er vigtigt at arbejde for at taksterne for børnepasning nedsættes væsentligt. På længere sigt skal det være gratis lige som folkeskolen. Institutionerne er et af de områder, hvor der er megen brugerbetaling, og taksterne rammer socialt skævt. Småbørnsfamilierne

er generelt ikke de mest velstillede – og for familier med små indkomster fylder op mod 20.000 kr. om året for blot en enkelt vuggestueplads virkeligt meget.

Endelig bidrager de høje daginstitutionstakster til, at mange indvandrerfamilier beholder deres små børn hjemme. Hvor der ellers i børnehaver med kvalificeret sprogstøtte ville være gode muligheder for at børnene lærer dansk i en tidlig alder.

Gode skoler og uddannelsesmuligheder

Folkeskolen er trængt i disse år. Fra mange sider. Der rejses krav om at eleverne på et hvert klassetrin skal være lige så gode i traditionelle færdigheder som børn andre steder i verden. Uanset at læsevnen i 3. klasse næppe alene siger meget om hvordan børnene klarer sig i et stadigt mere

komplekst samfund som voksne 20 år senere.

Der skal kikkes fremad i debatten om folkeskolen, ikke bagud. Enhedslisten vil kæmpe imod at folkeskolen igen bliver en sort skole, med udenadslære og disciplin for disciplinens skyld. Vi vil have en folkeskole, der ikke blot lærer

Danske børn er bedst til demokrati

Danmark er førende når det gælder om at uddanne de unge til demokrati.

Af en ny amerikansk undersøgelse af samfundsfagsundervisning og unges holdninger i forskellige lande ses, at danske elever scorer højest i målingen af et samlet udtryk for politisk tillid og tillid til selv at kunne gøre sig gældende.

Et stort flertal af de danske elever diskuterer ofte politik i klassen, med venner og familie og 20 % har prøvet at handle politisk ved at dele materialer ud eller ved at skrive under på en underskriftsindsamling. I andre lande er tallet på 3-4%.

Undersøgelsen er bl.a. refereret i *Information* den 16.-17. august 1997 af Per Bregengård, BR-medlem for Enhedslisten.

børnene alfabetet og den lille tabel, men som også prioriterer egenskaber som ansvarlighed, solidaritet med andre og samarbejdsevne. Eleverne skal have reel indflydelse på livet i skolen, både i den daglige undervisning og når det gælder skolen som helhed. Enhedslisten går ind for, at elever, ansatte og forældre får lige mange pladser i skolebestyrelsen.

Der er blevet mindre plads i folkeskolen. De fleste kommuner lukkede mange skoler, da børnetallet faldt for år tilbage. Nu kniber det mere med at få genåbnet og bygget nye skoler i takt med det stigende elevtal. Resultatet er at klassekvotienterne stiger, der bliver trængt i for små klasselokaler og mange steder også for lidt tid til den enkelte elev.

Ofte kniber det også med vedligeholdelsesstandard, kvaliteten af skolemøbler og med ressourcer til nyt undervisningsmateriel og IT-udstyr og -programmer.

Efter Enhedslistens opfattelse er der ingen vej uden om:

I de fleste kommuner må folkeskolen tilføres væsentligt flere ressourcer.

Lærernes tjenestetidsaftale har været med til at bureaukratisere skolen. Et forsøg på at sætte enhver aktivitet, engagement og kreativitet på tal og økonomiske størrelser har en række ødelæggende konsekvenser. Ikke mindst den enorme energi der skal bruges til at kontrollere og holde hele systemet i gang. Vi ønsker ikke at der skal bruges yderligere ledelsestid i skolerne. Så må aftalen laves om.

Det kniber med forældreengagementet omkring de nye skolebestyrelser. Vi tror det bl.a. skyldes at skoleinspektøren og den kommunale forvaltning har fået lov at beholde langt størstedelen af magten over skolerne.

Gymnasier og HF

Mange amter ønsker af økonomiske grunde at klasserne er så store som muligt, nemlig de maksimale 28 elever. Enhedslisten finder det helt uansvarligt. De høje klassekvotienter betyder dårligere undervisning og større frafald. De fysiske rammer er ofte heller ikke til så mange elever. Vi ønsker klassekvotienterne ned på max. 24 her og nu. Desuden kan amtsrådet sikre bedre forhold på gymnasier og HF ved:

- som et første skridt mod mere demokrati at gennemføre ledelsesforsøg med langt større indflydelse til elever og ansatte på skolens virksomhed,
- i tide at planlægge nye gymnasier, hvor nye større ungdomsårgange og en større søgning gør det nødvendigt,
- at sikre penge til en ordentlig vikardækning,
- at sikre midler til en massiv efteruddannelsesindsats,
- at sørge for at der anskaffes tilstrækkeligt med undervisningsmateriel, både i form af bøger, EDB-programer og andet,
- at stoppe brugerbetaling på ungdomsuddannelserne.

Mange vigtige emner som uddannelsens indhold, eksamensregler mv. bestemmes af lovgivningen og undervisningsministeriet. Det arbejder Enhedslisten med i Folketinget.

De uønskede – Kommunerne og boligpolitikken

Kommunerne forsøger på mange måder at styre, hvem der bor i kommunen.

- kommunerne kan nægte mennesker med lav indtægt tilladelse til indflytning i sociale boliger i kommunen. Bistandsklienter søges typisk skubbet rundt mellem kommunerne på denne uværdige måde.
- nogle kommuner ønsker ikke at der opføres almennyttige boliger i deres kommune – simpelthen for at undgå at der kommer flere fattige/indvandrere eller andre uglese grupper ind i smørhullet.
- andre kommuner bruger mere raffinerede metoder til at trænge uønskede borgere længere ned ad ventelisten. Et af de seneste eksempler er en såkaldt »grøn boliganvisning« hvor mennesker med bil og arbejde i kommunen tilbydes en almennyttig bolig i kommunen. Angiveligt af hensyn til miljøet – reelt for at få bedre skatteydere ind – og dermed holde arbejdsløse og andre ude!
- andre kommuner ser igennem fingre med en udlejningspraksis, hvor indvandrere reelt diskrimineres ved boligtildeling.

Enhedslisten vender sig imod alle forsøg på at diskriminere og eksportere sociale problemer til andre kommuner. Stavnsbåndet er ophævet, og man skal kunne flytte frit.

Der er store problemer i

mange almennyttige boligområder. Problemer med lejligheder, der ikke kan lejes ud, nedslidning, stor fraflytning og koncentration af beboere med sociale og psykiske problemer. Dertil kommer at indvandrere og flygtninge mange steder koncentrerer sig i de ringeste boligområder.

Men det er ikke beboersammensætningen, der er skyld i problemerne, det er omvendt. Markedskræfterne hærger på boligmarkedet, således at det overvejede er de store almennyttige boligafdelinger, som nye beboere kan komme ind i uden at have stået tyve år på venteliste.

De massive statstilskud i form af rentefradrag til ejerboliger gør det økonomisk fordelagtigt for lønarbejdere med arbejde at flytte fra det almennyttige byggeri til ejerboliger. På den måde koncentrerer problemerne i visse

almennyttige afdelinger.

Enhedslisten ønsker at give beboerne i nedslidte områder mulighed for at rejse sig selv og området i form af byfornyelse, kulturtilbud etc.

Kommunerne kan ikke ændre på den overordnede boligpolitik eller på skattepolitikken. Men kommunerne kan gøre meget for at forbedre forholdene i de kriseplagede almennyttige afdelinger. Og kommunerne kunne – ved at overtage en del af anvisningsretten – sikre en bedre fordeling af indvandrere og flygtninge i kommunens forskellige boligområder.

Hvis Enhedslisten skal medvirke til sådanne tiltag er det en forudsætning, at det sker helt frivilligt i form af tilbud om en tilsvarende eller bedre lejlighed i et andet boligområde til de indvandrere/flygtninge, der står for tur på ventelisten.

Integration

Integration af indvandrere og danskere er en gensidig proces. En proces, der forudsætter respekt og accept af forskellig baggrund, kultur og sprog.

Integration kræver en særlig indsats for at opmuntre indvandrerforældre til at sende

deres børn i daginstitutioner, at der gøres en særlig indsats i daginstitutionerne og skolen omkring de fremmedsprogede børn, at der indhøstes erfaringer med to-kulturel undervisning i folkeskolen. Men først og fremmest afhænger en vellykket integrationsindsats af at der er plads på arbejdsmarkedet til de to-sprogede unge og voksne indvandrere.

Det er først og fremmest her det kniber. På grund af racisme og fremmedangst er arbejdsløsheden fortsat skyhøj for især de unge indvandrere.

Og kommunerne gør generelt ikke nogen imponerende indsats for at rette op på sagen. Her er der gode muligheder for at gøre noget ved kommunernes ansættelsespolitik.

Ældre

Der bliver stadig flere ældre i de kommende år. Det viser alle prognoser for befolkningens sammensætning.

I de kommende årgange af ældre vil mange formentlig blive mere aktive og selvhjulpne, også længe efter pensionsalderen. Men mange vil stadig blive ramt af de helbredsproblemer, der ofte følger med alderen, og vil derfor også have

brug for hjemmehjælp og hjemmepleje. En mindre gruppe vil også fremover have brug for plejehjemspladser. Det gælder ikke mindst gruppen af senil-demente, der har et særligt stort behov for pleje.

I kommunerne er det vigtigt at arbejde for en ordentlig normering i hjemmehjælpen, så det sikres, at der både er tid til den praktiske hjælp og rengøring og til almindelig menneskelig kontakt og omsorg. Der skal være så meget fleksibilitet og plads i norme-

ringen, at der også er hjemmehjælp ved sygdom og at de ældre ikke udsættes for en lang række af nye hjemmehjælpere.

Tilsvarende gælder at normeringen må sikres på plejehjem og i andre dele af ældreforsorgen. Af hensyn til de gamle, men også for at der kan skabes et tåleligt arbejdsmiljø for de ansatte.

Enhedslisten ønsker, at kommunerne af al kraft understøtter de ældres egne aktiviteter i foreninger og andre kollektive sammenhænge.

Hva' med kulturen?

For Enhedslisten er kulturpolitik oplevelser, udfordringer og besværlige spørgsmål til egne vaner. Derfor må kulturstøtte nødvendigvis både være bred og »smal«, dvs. også støtte kunst og projekter, der eksperimenterer og sætte nye dagsordener. De meget populære kulturtilbud kan ofte klare sig kommercielt og behøver derfor ikke støtte.

Kulturpolitikken skal danne rammen om fælles udfoldelse og dialog om de grundlæggende værdier i samfundet.

Enhedslisten vil arbejde for:

- at forbedre bibliotekernes tilbud,
- gode og lettilgængelige idrætsanlæg,
- at støtte lokale kulturaktiviteter,
- at brugerne får indflydelse på kulturpolitikken,

- at der er billige og gode mødefaciliteter i medborgerhuse, på biblioteker mv.

Der skal sættes på *bibliotekerne*. Fri og lige adgang til information er en forudsætning for, at demokratiet fungerer. Alle skal have adgang til trykte og elektroniske informationer, hvad enten det er bøger, internet eller CD-rom. Enhedslisten vil derfor fastholde gratisprincippet – økonomien skal ikke afgøre, om man kan få del i informationsstrømmen.

Enhedslisten ønsker, at bibliotekerne får mulighed for at blive en aktiv del af kulturlivet. Derfor skal lokalene være indbydende og åbningstiden være tilpasset brugerne – fx har børnefamilierne måske brug for søndagsåbent, så man i fred og ro kan bruge biblioteket.

Idræt er sjovt og spændende. Fysisk udfoldelse er både en udfordring og en dejlig måde at være sammen på. Den brede legende idræt skal have gode vilkår – ordentlige faciliteter, engagerede voksne til børne- og ungeidrætten, og alle skal have råd. Der skal være tilbud til alle aldersklasser – også motions- og ældreidræt. Ligeledes er det vigtigt, at det er nemt at komme til og fra idrætsudfoldelse, så den ikke afhænger af, om man har bil eller bor tæt på idrætshal mv.

Et blomstrende *lokalt kulturliv* kræver musik- og billedskolemuligheder, børnekulturhuse, kulturuger og -festivaler, medieværksteder, øverum, lokalradio og -tv, og ikke mindst kræver det, at kommunen og amtet er lydhør og interesseret, når lokale talenter og muligheder viser sig. Her er det en udfordring og en gave at kunne bruge de fremmede kulturer, som mange af de nye danskere kan øse af.

Sundhedsvæsenet skal gøres rask

Det centrale i Enhedslistens sundhedspolitik er, at sundhedsvæsenet skal omlægges fra at fokusere på sygdomsbehandling til at fokusere på forebyggelse.

Forskning i og behandlingen af en række »folkesygdomme« skal prioriteres højt, også selv om disse sygdomme har en lav prestige i lægekredse. Ventelisterne til disse sygdomme er helt uacceptable og der må løbende arbejdes med at forkorte ventelisterne.

Sygehusene i de fleste amter er nedslidte og underbemandede. Der er ikke personale nok til at yde ordentlig pleje og omsorg. Flere steder kniber det endda med rengøringen efter nedskæringer og privatiseringer. Derfor skal der bruges flere penge på sundheden.

Desuden må der sættes på:

- gratis udlevering af medicin fra sygehusapotekerne,
- forbedring af behandlingen af de psykisk syge. Det handler om bl.a. enestuer og mere end 7 minutters samtale med psykiater eller psykolog pr. uge,
- at bevare de små lokalsygehuse,
- at forhindre udlicitering og privatisering af forskellige funktioner på sygehusene,
- at forsvare det offentlige, skattefinansierede sygehusvæsen mod forsøg på at etablere privathospitaler.

Røde besparelser: Kan Enhedslisten indgå budgetforlig?

Enhedslistens opgave i kommunerne er generelt at være en levende opposition – ofte over for en næsten enig kommunalbestyrelse. Men det er naturligvis ikke udelukket at Enhedslisten kan være en del af flertallet bag et budgetforlig. Hvis den politiske vilje hos flertallet er til at udarbejde et budget, der tegner en progressiv linie.

Det er i en sådan situation gode pejlemærker, at der ikke må forekomme nedskæringer, og at det skal kunne ses klart og tydeligt på resultatet, at Enhedslisten har medvirket!

Uanset om det er i en budgetsituation eller ej, er det ofte en fordel at kunne anvise konkret finansiering af de forslag, som Enhedslisten stiller.

I en arbejdsløshedssituation vil vi skyde os selv i foden, hvis vi medvirker til forslag, der skærer i kommuners og amters lønudgifter. Men der kan naturligvis være meget fornuft i at omprioritere ressourcer – og omprioritere lønmidler. Af hensyn til de ansatte er det vigtigt, at det sker ved naturlig afgang.

En anden stor del af kommunernes udgifter er udgifterne til forskellige overførselsindkomster: Bistandshjælp, pensioner og pensionstillæg, boligsikring mv. Og der er jo heller ikke noget at spare.

Derimod kan der være god grund til at se nærmere på kommunens udgifter til en lang række af de øvrige udgiftsposter:

- udgifter til veje og vejvedligeholdelse,
- udgifter til bygningsvedligeholdelse,
- udgifter til el, varme og vand i kommunens bygninger,
- udgifter til transport af ansatte og materiel rundt i kommunen,
- udgifter til forskellige af kommunalbestyrelsens aktiviteter,
- udgifter til kommunal information og propaganda,
- udgifter til diverse administration

Inden for disse og andre områder kan der i de fleste kommuner stilles forslag til en bed-

re brug af pengene eller deciderede besparelsesforslag. Også af miljømæssige grunde.

Omvendt kan Enhedslisten ofte være med til at øge indtægterne:

- ved at ansætte mere personale i skatteforvaltningen til at kontrollere selskabsregnskaber mv. Det giver i mange tilfælde langt større indtægter til kommunekassen, end merudgiften til løn.
- ved at igangsætte produktion. Bare det løber rundt, er der gevinst i form af ekstra skatter og sparede sociale udgifter.
- ved at udnytte tilskudsordninger, fx til økologisk omstilling.

Der er brug for et alternativ til de etablerede partiers konsensuspolitik. Et solidarisk og økologisk alternativ.

Ø-mærk din kommune

kryds Enhedslisten den 18. november

Fra den 18. november 1997 vil der være en ny udgave af Kommunestyrets medlemsblad. Det vil være et månedligt blad, der vil indeholde alle de vigtige beslutninger og forslag, som Kommunestyret har taget. Bladet vil også indeholde oplysninger om de forskellige udvalg og kommissioner, som arbejder for kommunens bedste. Bladet vil være et vigtigt redskab til at holde sig opdateret på kommunens aktiviteter og beslutninger.

*Kommune- og amtsrådsvalg
18. november 1997*

*Ø-mærk
din kommune*

er udgivet af:

Enhedslisten – de rød-grønne
Studivestergade 24
1455 København K
Tlf. 33 93 33 24
Fax 33 32 03 72

September 1997

Layout: Per Høring

Tryk: Avistrykkeriet, Åbyhøj

Oplag 10.000

Røde og grønne Socialisten

En avis for folk med hjertet til venstre

- Danmark set nedefra. Politisk journalistik, der når hele landet rundt.
- Fra verdens brændpunkter beretter skribenter, der er engagerede i det, de skriver om.
- Hidsig, men velformuleret debat, der rækker ud over det indspiste venstrefløjskævl.
- Magasinet Ratata går hver uge i dybden med et tema.
- På midtersiderne kan du møde levende mennesker, der tænker, før de handler, og slås for det, de tror på.
- Fagligt aktive, græsrodder, anti-fascister og unionsmodstandere kommer til orde.

Ja tak!

- Jeg vil gerne have tilsendt materiale om Enhedslisten
- Jeg vil gerne være medlem af Enhedslisten
- Jeg vil have tilsendt et gratis prøve-nummer af ugeavisen Socialisten

Navn:

Adresse:

Postnr.: by:

Sendes
ufrankeret

Modtageren
betaler porto'en

Enhedslisten - de rød-grønne

Stuðiestræde 24
+++0533+++
1045 København K

Enhedslisten - de rød-grønne

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk